

SENTÈNCIA 98-39 DEL 21 DE SETEMBRE DE 1998

AUTORITZACIONS DE RESIDÈNCIA I TREBALL. Autorització de residència i treball privilegiada.- Definició de la residència permanent.

Ponent: M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. Josep Y.G. va interposar recurs contra la resolució del M.I. Govern de 10 de setembre de 1997, confirmant la decisió del Ministre de l'Interior de data 17 de maig anterior, la qual denegava la sol·licitud de renovació de l'autorització de residència i treball privilegiada,

2.- En la sentència del 19 de març de 1998, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda formulada pel Sr. Josep Y.G. segons el motiu que "resulta acreditat a criteri d'aquest Tribunal que l'actor ni resideix de forma permanent i efectiva al Principat, ni tampoc hi manté un treball estable i continuat".

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 5 de maig de 1998, el Sr. Josep Y.G. manifesta principalment:

-que resideix efectivament i té un treball estable al Principat d'Andorra i menciona altres elements que segons ell acrediten aquesta afirmació.

4.- En la seva contesta de data 20 de maig de 1998, el M.I. Govern manifesta principalment:

-que ha quedat suficientment demostrat en primera instància, mitjançant els corresponents escrits presentats i el resultat de les proves practicades, que l'interessat ni resideix ni treballa al Principat d'Andorra de manera principal, permanent i efectiva i que per tant, no reuneix els requisits que permeten la renovació de la seva autorització d'immigració.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'objecte del present litigi és el de determinar si el Sr. Josep Y.G. disposa d'una residència permanent i efectiva al Principat, condició necessària perquè li sigui renovada la seva autorització de residència i treball privilegiada.

El demandant i el Govern aporten, cadascun d'ells, un cert nombre d'elements de fet i pertany al jutge d'apreciar la pertinença dins el quadre dels seus poders d'instrucció.

L'examen dels elements aportats pel demandant demostren que sojorna regularment a Andorra, principalment els caps de setmana. Però els sojorns són de curta durada així com demostra principalment la limitació de les factures d'electricitat i de telèfon (foli 67), o les relacions de certificats redactats pels restaurants o els hotels (foli 87 i següents). A més, resulta dels informes de la policia que un gran nombre de fets confirmen que l'interessat no disposa d'una residència efectiva i permanent al Principat (foli, 48, 238, 242 i següents).

Tercer.- L'examen del conjunt de l'expedient mostra que el conjunt dels elements aportats pel demandant no es poden considerar com si tinguessin un caràcter probatori suficient. Això comporta per tant a confirmar la sentència del Tribunal de Batlles, que senyala "resulta acreditat a criteri d'aquest Tribunal que l'actor ni resideix de forma permanent i efectiva al Principat ni tampoc hi manté un treball estable i continuat i, per tant, s'imposa la ratificació de la decisió administrativa impugnada, en tots els seus termes".

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. Josep Y.G.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del M.I. Govern d'Andorra de data 10 de setembre de 1997, ratificant la decisió del

Ministre de l'Interior de 17 de maig anterior, és ajusta a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.